כ וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
כא אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: בְּאֹהֶל
מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי
כח יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־
בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
ב אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן: וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ
ג לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר
מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ־
ד לִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת
תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְלִבָנָיו
ה לְכַהֲנוֹ־לִי: וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן
וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:
ו וְעָשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
ז מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב: שְׁתֵּי כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
ח וְחֻבָּר: וְחֵשֶׁב אִפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב
ט תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר: וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי
אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שִׁשָּׁה מִשְׁמוֹתָם
י עַל הָאֶבֶן הָאַחַת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן
יא הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדֹתָם: מַעֲשֵׂה חָרָשׁ אֶבֶן פִּתּוּחֵי חֹתָם תְּפַתַּח
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְסֻבֹּת שִׁבְצוֹת
יב זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד
אַבְנֵי זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה
יג עַל־שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן:
כב וְהַאֲבָנִים תִּהְיֶיןָ עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶיןָ לִשְׁנֵי
כה עָשָׂר שָׁבָט: וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֹת מַעֲשֵׂה עֲבֹת
כו זָהָב טָהוֹר: וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־
כז שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת־
כח הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כִּתְפוֹת
כט הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו: וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם
עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפוֹד בָּיְתָה:
ל וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת
הָאֵפוֹד מִלְמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לַחֵשֶׁב
לא הָאֵפוֹד: וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד
בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל
לב הָאֵפוֹד: וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
לג עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד: וְנָתַתָּ אֶל
חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־לֵב אַהֲרֹן
בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־
לד לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:

ג. מגיס ויקרא ח, ח

לוי אמר יקפיה שהיה אבילו אברהם מתפחד ואומר תאמר אותן אוכלוסין שהרגתי שהיה בהם צדיק אחד וירא שמים אחד. משל לאחד שהיה עובר לפני פרדיסו של מלך, ראה חבילה של קוצים וירד ונטלה והציץ המלך ונראה אותו, התחיל משמן מפניו. אמר לו מפני מה אתה משמן, בפה פועלים היתי צריך שיקשקו אותה עכשו ששקשתו אותה בא וטל שכר. קף אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אותן אוכלוסין שהרגתי קוצים בסוחים היו הדא הוא דכתיב (ישעיה לג יב) והיו עמים משרפות סיד קוצים בסוחים.

ד. ויקרא רבה כז, ו

°מבית ומחוץ תצפנו אמר רבא *כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אינו תלמיד חכם (אמר) אביי ואיתימא רבה בר עולא *נקרא נתעב שנאמר °אף כי נתעב ונאלח איש שותה כמים עולה אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן מאי דכתיב °למה זה מחר ביר כסיל לקנות חכמה ולב אין אר לחם לשונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקין בתורה ואין בהן יראת שמים מכריז ר' יוסי חבל על *דלית ליה דרתא והרעא לדרתיה עביד אמר להו רבא לרבנן במטותא מיניכו לא תירתון תרתי גיהנם אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב °זואת התורה אשר שם משה וכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם מיתה והיינו דאמר רבא °דאומן לה סמא דחייא דלא אומן לה סמא דמותא

ה. ויקרא רבה כז, ו

כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אינו תלמיד חכם (אמר) אביי ואיתימא רבה בר עולא *נקרא נתעב שנאמר °אף כי נתעב ונאלח איש שותה כמים עולה אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן מאי דכתיב °למה זה מחר ביר כסיל לקנות חכמה ולב אין אר לחם לשונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקין בתורה ואין בהן יראת שמים מכריז ר' יוסי חבל על *דלית ליה דרתא והרעא לדרתיה עביד אמר להו רבא לרבנן במטותא מיניכו לא תירתון תרתי גיהנם אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב °זואת התורה אשר שם משה וכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם מיתה והיינו דאמר רבא °דאומן לה סמא דחייא דלא אומן לה סמא דמותא

ו. ויקרא רבה כז, ו

תנו רבנן °כיצד שואלין השואל פניו לשלום נשאל והשיב כדרך שהשואל אומר °ברוך אתה ה' הגדוד הזה הגישו השואל אומר °כה אמר ה' עלה והצלח °רבי יהודה אומר אין צריך לומר כה אמר ה' אלא עלה והצלח יאין שואלין בקול שנאמר °ושאל לו °ולא מהרהר בלבו שנאמר °ושאל לו לפני ה' אלא כדרך °שאמרה תמר בתפלתה °שנאמר °ותמר היא מדברת על לבה °ואם הוצרך הדבר לשנים מחזירין לו שנים שנאמר °וישאל דוד בה' לאמר האדרוך אחרי הגדוד הזה האשיגנו °ויאמר ה' אליו (לו) לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל ואף על פי שגוררת נביא נקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירין את דבריהן תומים שמשלימין את דבריהן °ואומנין תלתא וגו' יכול משבא לגולה הוחלה כבר נאמר °די הוא עבד מן קדמת דנא יכול יתפלל אדם לכל רוח שירצה °ל(לקבל)[נגד] ירושלם יכול יהא כוללן בבת אחת כבר מפורש ע"י דוד דכתיב °וערב ובקר וצהרים וגו' יכול °שמיע קולו בתפלתו °כבר מפורש על ידי חנה שנאמר °וקולה לא ישמע °

ז. תענית ב, א

א"ר חייא בר אבא *לעולם יתפלל אדם בבית ש"ש בו חלונות °שנאמר °וכנין פתיחן ליה וגו' *יכול יתפלל אדם כל היום כלו כבר מפורש על ידי דניאל °ואומנין תלתא וגו' יכול משבא לגולה הוחלה כבר נאמר °די הוא עבד מן קדמת דנא יכול יתפלל אדם לכל רוח שירצה °ל(לקבל)[נגד] ירושלם יכול יהא כוללן בבת אחת כבר מפורש ע"י דוד דכתיב °וערב ובקר וצהרים וגו' יכול °שמיע קולו בתפלתו °כבר מפורש על ידי חנה שנאמר °וקולה לא ישמע °

ח. ברכות ד, ה

ותאמר הקב"ה את עולמי לא היה אדם שקראו שברא הקב"ה את עולמו לא היה אדם שקראו להקב"ה צבאות עד שבאתה חנה וקראתו צבאות אמרה חנה לפני הקב"ה רבש"ע מכל צבאי צבאות שבראת בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו בא עני אחד ועמד על הפתח אמר להם תנו לי פרוסה אחת ולא השגיחו עליו דחק ונכנס אצל המלך א"ל אדוני המלך מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת

ט. "אין אלוקים תיראון"

ד. כל מה שהשלמות הפנימית יותר חסרה כן הטבע מחפש להשתלם לצד חוץ. רק במעמד שפלות הנפש יתעורר חשק להתהדר לפני אחרים.-בין במה שיש בו בין במה שאין בו. ועל כן חייב האדם להגדיל את רושם השלמות הפנימית. ודבריו ביחושו להכרת עצמו לאחרים יהיו תמיד במשקל הראוי.

ח. צריכים תמיד למצא את הצד המכובד שבכל ענין, אז יגלה אור העולם כולו, בכבודו העליון, ויחל להתקיים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ).

ט. אורו של משיח כשזורח בלב, הוא מלמד לכבד את הבריות כולם והיה ביום ההוא שורש ישי אשר עומד לנס עמים אליו גויים ידרשו והיתה מנוחתו כבודו).

א. כבוד־שמים המושג השגה בהירה מרומם הוא את ערך האדם וערך כל היצורים. וממלא אותם הכרה של גודל הנפש, מחובר עם ענוה טהורה. וכבוד שמים מגושם הוא נוטה לע"ז, ומשפיל את כבוד האדם וכבוד כל הבריות. ע"כ גדול הוא כבוד הבריות שדוחה את לא־תעשה שבתורה), להוריות על כבוד שמים הבהיר, המגדל בטובו את יסוד כבוד הבריות.

2. שמואל ב' ו' א'

א וַיְהִי בְּבֹא דָּוִד וְאַנְשָׁיו עַקְלַג בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַעֲמָלְקִי פֹּשֵׁט אֶל־נֶגֶב וְאֶל־עַקְלַג וַיַּכֶּה אֶת־עַקְלַג
ב וַיִּשְׂרְפֻהּ אֵשׁ בָּהּ: וַיִּשְׁבְּיוּ אֶת־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ מִקָּטֹן וְעַד־
ג גָּדוֹל לֹא הֵמִיתוּ אִישׁ וַיְנַהֲגוּ וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם: וַיָּבֹא דָּוִד וַאֲנָשָׁיו
אֶל־הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בָאֵשׁ וְנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבֽוּ:
ד וַיִּשָּׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ עַד אֲשֶׁר אֵין
ה בָּהֶם כֹּחַ לִבְכּוֹת: וּשְׁתֵּי נְשֵׁי דָוִד נִשְׁבוּ אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית
ו וַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי: וַתֵּצַר לְדָוִד מְאֹד כִּי־אָמְרוּ הָעָם
לִסְקָלוֹ כִּי־מָרָה נֶפֶשׁ כָּל־הָעָם אִישׁ עַל־בָּנָיו וְעַל־בְּנֹתָיו
וַיִּתְחַזֵּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
ח אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי הָאֵפוֹד וַיַּגֵּשׁ אֶבְיָתָר
ט אֶת־הָאֵפוֹד אֶל־דָּוִד: וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶרְדֹּף אַחֲרֵי
הַגְּדוּד־הַזֶּה הַאַשִּׂיגֵנּוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף כִּי־הַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַצֵּל
י תַּצִּיל: וַיֵּלֶךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד־
נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עָמָדוּ: וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
יא אִישׁ וַיַּעַמְדוּ מֵאתַיִם אִישׁ אֲשֶׁר פִּגְּרוּ מֵעֲבֹר אֶת־נַחַל הַבְּשׂוֹר:
וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי בַּשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ לֶחֶם
יב וַיֹּאכַל וַיַּשְׁקֻהוּ מָיִם: וַיִּתְּנוּ־לוֹ פֶּלַח דְּבֵלָה וּשְׁנֵי צִמֻּקִים וַיֹּאכַל
וַתָּשָׁב רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה מָיִם שְׁלֹשֶׁה
יג יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת: וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי־אַתָּה
וְאֵי מִזֶּה אָתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרִי אֲנֹכִי עֶבֶד לְאִישׁ עֲמָלֵקִי
יד וַיַּעַזְבֵנִי אֲדֹנִי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה: אֲנַחְנוּ פָּשַׁטְנוּ נֶגֶב
הַכְּרֵתִי וְעַל־אֲשֶׁר לִיהוּדָה וְעַל־נֶגֶב כָּלֵב וְאֶת־צִקְלַג שָׂרַפְנוּ
טו בָאֵשׁ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הֲתוֹרִדֵנִי אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר
הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים אִם־תְּמִיתֵנִי וְאִם־תַּסְגִּרֵנִי בְּיַד־אֲדֹנִי
טז וְאוֹרִדְךָ אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה: וַיֹּרְדֵהוּ וְהִנֵּה נְטֻשִׁים עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ אֹכְלִים וְשֹׁתִים וְחֹגְגִים בְּכֹל הַשָּׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לָקְחוּ
יז מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאֶרֶץ יְהוּדָה: וַיַּכֵּם דָּוִד מִהַנֶּשֶׁף וְעַד־הָעֶרֶב
לִמָּחֳרָתָם וְלֹא־נִמְלַט מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ־
יח נַעַר אֲשֶׁר־רָכְבוּ עַל־הַגְּמַלִּים וַיִּנְסוּ: וַיַּצֵּל דָּוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר
יט לָקְחוּ עֲמָלֵק וְאֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו הִצִּיל דָּוִד: וְלֹא נֶעְדַּר־לָהֶם מִן־
הַקָּטֹן וְעַד־הַגָּדוֹל וְעַד־בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשָּׁלָל וְעַד כָּל־אֲשֶׁר
כ לָקְחוּ לָהֶם הַכֹּל הֵשִׁיב דָּוִד: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־כָּל־הַצֹּאן וְהַבָּקָר
כא נָהֲגוּ לִפְנֵי הַמַּקְנֶה הָהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שְׁלַל דָּוִד: וַיָּבֹא דָּוִד אֶל־
מָאתַיִם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פִּגְּרוּ מִלֶּכֶת אַחֲרֵי דָּוִד וַיֹּשִׁיבֵם בְּנַחַל
הַבְּשׂוֹר וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת דָּוִד וְלִקְרַאת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד
כב אֶת־הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם: וַיַּעַן כָּל־אִישׁ
רָע וּבְלִיַּעַל מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם־דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר
לֹא־הָלְכוּ עִמָּנוּ לֹא־נִתֵּן לָהֶם מֵהַשָּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ כִּי אִם־
כג אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְיִנְהָגוּ וְיֵלֵכוּ: וַיֹּאמֶר
דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אָחִי אֵת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמֹר אֹתָנוּ
כד וַיִּתֵּן אֶת־הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדֵנוּ: וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לַדָּבָר
הזה הַזֶּה כִּי כְּחֵלֶק הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֵלֶק הַיֹּשֵׁב עַל־הַכֵּלִים
כה יַחְדָּו יַחְלֹקוּ: וַיְהִי מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה וַיְשִׂמֵהוּ
לְחֹק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיָּבֹא
כו דָּוִד אֶל־צִקְלַג וַיִּשְׁלַח מֵהַשָּׁלָל לִזְקֵנֵי יְהוּדָה לְרֵעֵהוּ לֵאמֹר
הִנֵּה לָכֶם בְּרָכָה מִשְּׁלַל אֹיְבֵי יְהוָה:

דהוה
ג' ומעני · והו לתמר
בתלו עונתין (סנהדרין מט:)
לתמר ר"ש כשהייתי מס הלתין הייתי
לתמר מי יתן לי תלמיד חכם ותכנסהו
כתמר מתמם דלת הוה מעלי ליכל
לתמיד תמיתים להסס לא מסוס סוסיה טורנא
תלמידי תמימים תלת מסוס סוסי סגור
ממתנתן מל עמי הלתן מפני מורתן
והו תלמידי תכמים טורנתים לוחסס ונס
מסוס סגלה היו מתיתין לוחסס ליגע בהם

ו. שמואל ב' ו' ב'

ויקם ויהלך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם ה' צבאות יושב הכרובים עליו. ויכוננו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה החדשה. וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון. ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני ה' בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים. ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר. ויחר אף ה' בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכהו שם על אשר שלח את ידו אל הארון וימת שם לפני ה'. ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה. ויירא דוד את ה' ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון ה'. ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון ה' אל עיר דוד ויטהו דוד בית עובד אדום הגתי. וישב ארון ה' בית עובד אדום הגתי שלשה חדשים ויברך ה' את עובד אדום ואת כל ביתו. ויגד למלך דוד לאמר ברך ה' את בית עובד אדום ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים. וילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עובד אדום עיר דוד בשמחה. והי כי צעדו נשאי ארון ה' ששה צעדים ויזבח שור ומריא. ודוד מכרכר בכל עז לפני ה' ודוד חגור אפוד בד. ודוד ובל בית ישראל מעלים את ארון ה' בתרועה ובקול שופר. והי ארון ה' בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה' ותבז לו בלבה. ויבאו את ארון ה' ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני ה' ושלמים. ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם ה' צבאות. ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת אשישה אחת. וילך כל העם איש לביתו. וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים. ויאמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם ה' על ישראל. ושחקתי לפני ה'. ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה. ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום מותה.

ז. שמואל ב' ז' א'

א וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה הֵנִיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־
ב אֹיְבָיו: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה־נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב
בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה: וַיֹּאמֶר נָתָן
אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ:
ג וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר: לֵךְ
וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הַאַתָּה תִּבְנֶה־לִּי
ו בַּיִת לְשִׁבְתִּי: כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְבַיִת לְמִיּוֹם הַעֲלוֹתִי אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן:
ז בְּכֹל אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־
אַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
ח לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים: וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר
לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אָנֹכִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנָּוֶה
ט מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל: וָאֶהְיֶה עִמְּךָ
בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ
שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל
וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא־יֹסִפוּ בְנֵי־עַוְלָה
יא לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה: וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים
עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנְחוֹתִי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי
יב בַיִת יַעֲשֶׂה־לְּךָ יְהוָה: כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ
וַהֲקִמֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וְהֵכַנְתִּי אֶת־
יג מַמְלַכְתּוֹ: הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ
יד עַד־עוֹלָם: אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֺתוֹ
וְהוֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם: וְחַסְדִּי לֹא־יָסוּר
מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מֵעַל שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ:
טז וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן
יז עַד־עוֹלָם: כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן
יח אֶל־דָּוִד: וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אָנֹכִי
אֲדֹנָי יְהוִה וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתָנִי עַד־הֵנָּה: וַתִּקְטַן עוֹד זֹאת
בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל־בֵּית עַבְדְּךָ לְמֵרָחֹק וְזֹאת
תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוִה: וּמַה־יּוֹסִף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ
כ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוִה: בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלִבְּךָ
כא עָשִׂיתָ אֵת כָּל־הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת־עַבְדֶּךָ: עַל־כֵּן
גָּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים כִּי אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ בְּכֹל
כב אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ: וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר הָלְכוּ אֱלֹהִים לִפְדּוֹת לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם לוֹ שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת
לָכֶם הַגְּדוֹלָה וְנוֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לְךָ
כג מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וֵאלֹהָיו: וַתִּכֹּן לְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָם לְךָ
עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים: וְעַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים
כד הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ הָקֵם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה
כה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִד נָכוֹן יִהְיֶה לְפָנֶיךָ:
כו כִּי אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָ אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ
כז לֵאמֹר בַּיִת אִבְנֶה־לָּךְ עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל
כח אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה הַזֹּאת: וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל־עַבְדְּךָ אֶת־הַטּוֹבָה הַזֹּאת:
כט וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת־בֵּית עַבְדֶּךָ לִהְיוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי
אַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה דִּבַּרְתָּ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם:

www.meirtv.co.il ערוץ מאיר - הערוץ שלי ליהדות